

Người Đàn Bà Ngoại Tình

Ngọc Kim

1. Có một người phụ nữ ngồi co, đôi mắt sầu buồn, ở
2. Chúa dạy bảo làm sao? Luật xưa ghi chép rành rành: tội
3. Chúa chỉ ngồi lặng yên, vạch lên trên đất điều gì; chợt

bên vệ đường bụi bay và nghe bao tiếng kêu reo hò.
nhân chẳng thể được tha, phải đem ra phố nơi đông người.
thấy mọi người xông xáo, hỏi xin mong Chúa mau trả lời.

Người đàn bà đó gục đầu ngồi lặng im:
Rồi từng hòn đá được mọi người nhặt lên,
Rồi Ngài chợt nói, giọng Ngài đầy từ tâm:

tội ngoại tình kia bị người đời cười chê,
chọi vào tội nhân để người đời làm gương:
người nào tự thấy lòng mình chẳng bợn nhơ,

bị ruồng khinh kéo ra giữa phố phường, thành tội
đừng bận tâm xót thương những con người lề luật
hãy nhặt lên những viên đá bên đường, đừng ngại

nhân, bị ném đá đau thương. Một lần lầm
sai, đường ngay chính không theo. Ngài thường dạy
chi và hãy ném vung đi. Mọi người lặng

lỡ là tàn một đời vui, là ngàn khổ đau, là
dỗ tình Trời là tình thương, một tình nồng sâu loài
lẽ, từng người một bỏ đi, chỉ còn lại đó người

ngậm ngùi lệ rơi; rồi vùi thây, xác thân sẽ tan
người chẳng hiểu đâu. Ngài dậy sao, đám dân muốn nghe
đàn bà lẻ loi. Chẳng còn ai, chỉ còn Chúa bên

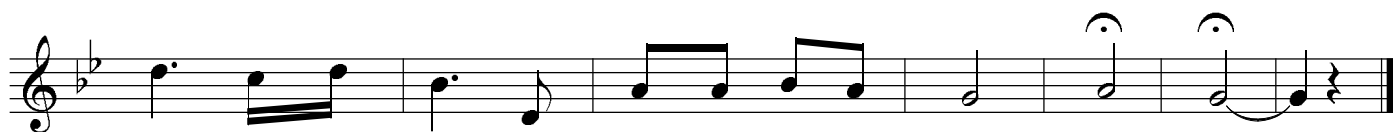
tàn; chẳng còn chi ngoài tai tiếng bay xa.
Ngài: rủ tình thương hoặc ném đá không tha?
mình, đây tình thương, tình tha thứ bao dung.

Chúa ơi cho con hiểu được nên kiếm tìm tình mến yêu

thương. Đời con bao nhiêu tội lỗi, thì con không nên xét

đoán hay kết tội người anh em đã lỡ lầm. A - men.